אונזערע יוגענד

L.R.

אמאל איז געווען

פון ליבע זיסער

אמאל איז געווען א ווייסע נאכט, וואס א קאלטער ווינטער האט זי גע־בראכט. געבראכט פארהילט אין שניי און קעלט און זי געלאזען אין מיטען פעלד. איז די נאכט געלעגען א ווייסע און א שטילע און שטיל געשעפטשעט צום הי־מעל א תפלה: פאר וואנדערער אין וועג, וואס שלעפען זיך דורך קאלטע טעג, פאר קינדער אין הויז, וואס קענען ניט ארויס, און פאר זיך אליין און איהר פאר־שטיקטען געוויין.

ארום איהר, וואו זי גיט זיך א דרעה, ליגט קאלטער ווייסער שניי. און אין דעם הימעל דעם אלטען האבען זיך שטערען באהאלטען. איז איהר אומעטיג געווען.

ערשט זי האט א פייערל דערזעהן.

עס שטעהען דריי שטיבעלאך פאר־זונקען אין שניי. קוקען זיי אויס ווי סטיגען פון היי, און אין איינער פון זיי, אין דער שטיבעלע דער קלענסטער, שיינט א קליין פייערל אין קליינינקען פענס־טער, ווינקט ער מיט ווארימקייט, ווינקט ער מיט רוה.

שלייכט זיך די נאכט צו דעם פענס־טעריל צו. דארט וואו דאס קליינינקע פייערל שיינט, און קוקט דורכ'ן פענס־טער אין שטיבעל אריין.

זעהט זי, די ווייסע און עלענדע נאכט; עס ברענען ביים פענסטערל ליכ־טעלאך אכט. שטעהט לעבען זיי דארט א ווייסינקער זיידע. און אויפ'ן טיש שפילען קינדער אין דריידעל. און ס'קומט אריין באבע: "מאכט קינדער א ווארע', עס קומען די לאטקעס, פון זיי שלאגט א פארע.

פרעהען זיך קינדער און רופען דעם זיידען:

— קום, זיידעניו ליבער, מיט אונז שפיעלען דריידעל.

און באבע רופט זיידען צום טיש עסען לאטקעס.

עסען זיי אלע און פרעהלאכע, זאטע, האבען געזונגען זיי נאך און געלאכט, און זאגען דעם זיידען "א גוטינקע נאכט!"

די נאכט האט אויף עלענד זיך מעהר ניט געקלאגט: עס האבען א גוט ווארט די קינדער געזאגט, אין זיך האט זי שטיל זיך געפרייט און געלאכט: עס רופען מיר קינדער "א גוטינקע נאכט". טייערע קינדער, איך האב אייך אויך אויך ליעב".

און זי איז אין דרויסען ביים פענס־טער געבליבען. און ביז טאג איז געקומען האט די ווייסע נאכט איבער דאס שטיבעל מיט ליבע געוואכט. געוואכט איבער דאך, געוואכט איבער ווענט, און וועלכע עס האבען די ליכטלאך געברענט.

חנוכה

פון מ. נאבעלמאן

דער אלטער ווייסער זיידע
קומט אהיים פון שוהל,
מיט אייניקלאך און קינדער
איז זיין הויז שוין פול.

צינדט ער אן די ליכטלאך,
"מעוז צור" ער זינג.
קוקט זיך אום און שמייכעלט,
און מיט קליינגעלט קלינגט.

אלעמען דער זיידע
טיילט חנוכה געלט.
שפיעלען זיי אין דריידעל —
א לעבעדיגע וועלט.

דאס וועווריקעל

פון בעני ניומאן
(פון תלמוד תורה אין סט. קעטרינס)

עס איז הערבסט. איך מיט מיין חבר גרשון האבען באשלאסען מיר זאלען זיך דורכגעהן אבעסעל שפאצירען אין קליי־נעם וועלדעל. דאס איז געווען זונטאג נאך מיטאג. גענומען מיט זיך עסען און פארלאזען אונזער הויז.

מיר זיינען אפגעגאנגען א פאר מייל ביז מיר האבען דערזעהן דאס וועלדעל. עס איז זעהר שעהן געווען. די ביימער זע־נען געווען אין רויטע, גרינע און געלע קאלירען. מיר זיינען באלד צוגעקומען נאהענט האבען מיר דערזעהן אויף דער ערד ניסעלאך.

א גוטע זאך, וואס מיר האבען קע־שענעם! באלד זיינען שוין די קעשע־נעם אנגעפילט געווען מיט זיי. מיר הא־בען באלד דערפיהלט, אז מיר זיינען הונ־געריג, האבען מיר זיך אוועקגעזעצט אפ־עסען.

"א וועווריקעל!" האט פלוצלינג אויסגעשריען גרשון.

מיר האבען זיך באלד אויפגעהויבען און באשלאסען צו כאפען דאס וועווריקעל. מיר האבען באשטימט איהם צו פארגעהן דורך צוויי וועגען: ער רעכטס און איך לינקס.

דאס וועווריקעל איז אבער קיין נאר. ער האט דאס באלד באמערקט און איז ארויף אויף א בוים. האבען מיר פרובירט ארויפקריכען איז ער ארויפגעשפרונגען אויף א צווייטען בוים. אזוי איז ער ארויפ־געשפרונגען איבער א פינף־זעקס ביימער און איז פארשוואונדען געווארען.

מיין חבר גרשון האט דערזעהן א לאך אין א גראבען בוים. איז איהם געקומען אויפ'ן געדאנק, אז דארט האט ער זיך בע־דארפט באהאלטען. איך האב אויסגעטאן מיין ירעקעל און מיר האבען פארדעקט מיט איהם דעם לאך. באלד האבען מיר דערפיהלט אז עפעס ליפעט דארט ארום. איך האב אריינגעטאן זעהר פארזיכטיג מיין האנט און האב עס געכאפט.

מיר האבען פאר פרייד ממש אנגע־הויבען זינגען און טאנצען.

מורא האבענדיג טאמער וועט זיך דאס וועווריקעל וועלען ארויסרייסען, הא־בען מיר פארבונדען איין פיסעל מיט א שטריקעל, און גענומען שפאנען צוריק א היים.

אויפ'ן וועג האבען מיר פארטראכט צו מאכען א שטייגעל אויסגעבויט מיט שטרוי און דאס אריינלאזען דארט.

אריינקומענדיג אין הויז האבען מיר דאס אוועקגעשטעלט אויפ'ן טיש.

אזוי ווי די מאמע האט דאס דערזעהן, האט זי אנגעהויבען שרייען מיר זאלען דאס אפלאזען פריי. איך האב איהר אנ־געהויבען דערצעהלען די שוועריגקייט וואס מיר האבען געהאט איידער מיר הא־בען דאס געכאפט, אבער עס האט גארניט געהאלפען. זי האט געהייסען דאס באלד אפלאזען.

אומזיסט איז געווען מיין געוויין און די צוזאגען, אז מיר וועלען איהם קיין שלעכטס טאן.

מיר זיינען ארויס אין דרויסען און עס אפגעלאזט אויפ'ן בוים, וואס שטעהט ביי אונז אין הויף לעבען אונזער הויז.

דאס וועווריקעל איז גאנץ רוהיג. איך ברענג איהם ארויס אלע טאג עסען, און עס האט אפילו ניט קיין מורא צוצוגעהן צו מיר און עסען פון מיין האנט.

אנגעפירט פון ליבע זיסער

ווער קען עס?

נומער 76 אותיות אויפגאבע

אין 16 קעסטעלאך (4 אויף 4) שטעלט אריין די אותיות: א, א, י, י, ב, ה, ה, ח, ח, כ, כ, ל, מ, מ, נ, נ, אזוי אז —

אין דער ערשטער שורה פון אויבען אראפ און פון רעכטס אויף לינקס זאל זיך באקומען — די מצה ביים סדר.

אין דער 2־טער — א ליעבער יום טוב.

אין דער 3־טער — דער העלד פון יום טוב.

אין דער 4־טער — וואוהין איהר ווילט געהן.

נומער 76. שאראדע.

מיין איינציג קינד האב איך,
צו גאט אוועקגעגעבען.
מיינע זיבען קינדער טויט
געפאלען ביי מיין לעבען.
מיין נאמען פארגרעסערט
איז מיט צוואנציג געווארען
און עס פייערען אידען
אים לאנגע שוין יארען.

ענטפערס

נומער 73. אותיות אויפגאבע.

א	פ	ט
פ	ר	וי
ט	וי	ט

געטראפען האבען:

בעקי עלעקסאן, חיים יצחק וויינ־טרויב (254 סימקא סטריט), טוביה האפ־מאן (163 מאנטראוז עוו.), מיני פושקאוו, מאיר ראגאוו (234 יוקליד עוו.), שרה פרידמאן, רבקה ברייניסקי (אנסאנוויל, אנט.)

נומער 74. שאראדע

חנכה

געטראפען האבען:

שרה פרידמאן, מיני פושקאוו, און יחזקאל לאנגער, רבקה ברייניסקי (אנסאנ־וויל, אנט.)

נומער 75. גלגולים.

טוץ — טאץ — קאץ — קעץ

געטראפען האבען:

קען — צען

מיני פושקאוו און שרה פרידמאן.

מעות חנכה לקרן הקימת לישראל

מאת אבא ריווקין

המורה ספר לילדים את פרשת חג החנוכה. שמעו הילדים על גזרות היונים, על ענוין בני ישראל, על מתתיהו החשמונאי הזקן, ועל גבורות יהודה המכבי ועל נצחון בני ישראל.

וסים המורה בספרו על שמעון החשמונאי נשיא ישראל.

וישאל שמואל הקטן:

— ומי הוא המלך היום בארץ ישראל?

ענה המורה:

— היום אין מלך בישראל. כי ארץ ישראל בידי זרים היא. ובני ישראל מפזרים בכל כנפות הארץ.

קפץ שמואל ואחריו עוד ילדים וקראו:

— אנחנו נלחם ונגאל את ארצנו. נגרש את אויבנו מארץ ישראל.

וירגיע אותם המורה, ואמר:

אין אנחנו אוהבים מלחמות. יש לנו נשק טוב מרובים וקשתות ובו ננצח את אויבנו ונשיב לנו את ארצנו.

מהו הנשק, המורה? — התענינו כל הילדים לדעת.

הנשק הוא — עבודה. — והמורה באר להם מה שעושים החלוצים בארץ ישראל, כדי להשיב לנו את ארצנו.

— ומה נעשה אנחנו? גם אנחנו חפצים לעבוד בארץ לגאלה.

— ומה תעשו? קטנים אתם ורחוקים מארץ ישראל.

אמר שמואל:

— לי יתן אבא מעות חנוכה. בכסף אסע לארץ ישראל ואעבוד שמה.

ויוסף חוזר אחריו ומוסיף:

— ואני אקנה בכספי אדמה בארץ ישראל ואטע לי פרדס שמה.

וראובן, והוא גדול מהם, העיר:

— אבל כספכם מעט הוא, ומה תעשו בפרוטות?

— אם כן, — מצא יוסף עצה, — נאסוף את כסף כלנו ויהיה לנו הרבה מאוד.

זכר ראובן מה שספר להם המורה לפנים על הקרן הקימת ואמר:

— נאסוף מעות חנוכה בין כלנו ונשלח את הכסף לקרן הקימת, והיא תקנה בעדנו אדמה בארץ ישראל. ועד שנגדל ונבוא לשם, יעבדו החלוצים על אדמתנו.

שמע המורה את הדברים ואמר להם שיפה אמר ראובן. וכל הילדים הביאו חלק ממעות חנוכה שקבלו מקרוביהם מתנה לקרן הקימת לישראל.

וכעבור חג החנוכה תלה המורה במחלקה תעודה יפה ועל התעודה כתוב כי התלמידים קנו דונם אדמה אחד בארץ ישראל. ולא ידעו הילדים כמה הוא הדונם ולא יכלו לשער את גדלו. אך שמחו כי יש להם חלק בארץ ישראל.

פינקעלע הקטנים

בן לעמו

(מזמן מרד מתתיהו)
מאת צבי פארסאן

לאוריה חבר ושמו אהרן, אך אביו, והוא מן המתיונים, שנה את שם בנו לארכיניוס. וארכיניוס מתגאה על חברו בשמו היוני וגם בדבורו היוני וגם במלבשיו הנאים שהם כמנהג היונים.

ואוריה בן עניים וכתנתו לעורו היא תלבשתו היחידה והוא איננו מתגאה בפני חברו, אך שומר הוא בלבו את מצות אביו ודברי אמו, שלמדוהו להיות יהודי בכל דרכיו.

ויספר אוריה לארכיניוס בדברו לתומו, כי לומד הוא תורה מפי רבו. והרשות היונית אסרה אז על היהודים ללמוד תורה.

וימסר לו עוד אוריה מה שלמד מפי רבו, אך אטמה אוזן ארכיניוס מלהבין את דברי חברו והפסיק אותו:

— מוטב שתשמע על המשחקים שיהיו בקרוב בקרקס ואשר אשתתף בהם גם אני. אבי צוה לתפור בשבילי מחלצה יפה וזר פרחים אענוד על ראשי...

ויוכיח אותו אוריה, כי הרי אלה הן דרכי היונים ולא נאה לילד יהודי ללכת בהן.

ויקצוף עליו ארכיניוס ויספר לאביו. וקצין יוני שהיה אז בבית אביו שמע את דברי ארכיניוס ויאמר בלבו: "צריך להתחקות בעקבי הילד ובגללו נתפש את רבו ואת כל תלמידיו, אשר עוברים על דברי מלכנו."

ויצו לשנים מאנשי חילו שישמרו על הילד, יחזרו עליו עד שיראו אותו נכנס אל בית רבו.

ויצאו החילים בעקבות הילד אוריה, ואוריה לא ידע.

אך ביום הזה שמע אוריה בבית אביו מתלחשים על מתתיהו הזקן מבית חשמונאי שהרים את דגל המרד נגד היונים והוציא קול קורא: "מי לה' אלי!" ויחליט אוריה כי הוא בנפשו ולבו לה', ובכן עליו ללכת אל מתתיהו. ומיראה, שמא תעצור אמו בעדו מלכת, גמר בנפשו, שלא לגלות את דעתו לאיש וילך.

את הדרך לא ידע, אך בטח שישאל את היהודים הנפגשים ויראו לו את הדרך לה' ולמתתיהו.

ויצא אוריה והחילים יצאו אחריו שומרים את דרכו.

ויתעה אוריה בדרך, ויבא אל מקום סלעים שאין לעברם, ויחפוץ לשוב וגם את הדרך לא ידע.

ויתרגש אוריה והתחיל לקפוץ מסלע אל סלע ולזחול בנקריהם כדי לצאת אל שביל מוליך לאיזה מקום. ופתאום נפל אל נקרת הצור ומצא את עצמו במערה, והיא צרה וארוכה. וילך בה. וישמע מרחוק קולות אנשים מדברים בלחש. עמד, הקשיב אך לא יכול להבחין מי הם המדברים ומה הם מדברים. ויישם את נפשו בכפו וילך הלך והתקרב עליהם, והנה ראה אותם עומדים בפתח המערה.

הרגישו בו האנשים וכוננו לצדו את קשתותיהם, כי עוד לא יכלו האנשים לראות כי ההולך עליהם הוא יחידי וקטן.

ויפן עליהם אוריה בקול פחדים: — אנא אל תהרגוני, ילד עברי אני ואת דרכי אני מבקש.

אמרו לו האנשים לגשת אליהם.

ויביטו עליו הבט ובחון אותו. והוא בראותו כי יהודים הם ומזוינים, ויספר להם את מבוקשתו, כי הדרך לה' ולמתתיהו הוא מבקש.

אמרו לו: — עודך קטן להלחם. ויכול אתה לעזור לנו, שתלך ותעביר במושבות יהודה את קול מתתיהו הקורא: מי לה' אלי! והיה אם ישאלך איש: ואיזו היא הדרך אל מחנה מתתיהו? ותשלחם הנה אל מקום הסלעים הפראים, ובבואם הנה יתעו, ואנשינו יאספום אלינו.

וישמח אוריה בתפקידו ואמר:

— הנה הלכו אחרי שני אנשים, לא ידעתי מי הם, וגם לא ידעתי איפה נעלמו.

אמר אליו אחד מן העומדים:

— אל תירא, אוריה, השנים האלה הם בידנו כבר, וטוב עשית שהבאתם הנה.

ויספרו לו כי השנים היו חילים יונים ושהם הודו להם כי שולחו לרגל בעקבות אוריה. אך זינם לוקח מהם וכל רעה לא יעשו לו עד, ואף שוב לא ישובו עוד אל מחנה היונים, כי נאסרו.

ויראו לו את הדרך, וילך לסוב בערי יהודה ובמושבותיה ולבשר כי קם מתתיהו והוא קורא אליו כל יהודי הנאמן לעמו.

דער רוף פון דער „הסתדרות" צו די אידישע מאסען אין אמעריקא און קאנאדע

אין א צייט פון שווערע נסיונות ווענדט זיך איצט פון ס'ניי די אלגעמיינע אידישע ארבייטער הסתדרות צו איהרע אויסגעפרובירטע טרייע פריינט און מיט־העלפער, און דורך זיי צו דער גאנצער ברייטער אידישער עפענטליכקייט, יוגענט און אידישע פאלקס מאסען אין אמעריקא.

שווערע וואלקענס האבען זיך אויף א באנייטען אופן זיך פארצויגען איבער די הימלען פון די אידישע מאסען אין דער גאנצער וועלט. דער ווירטשאפטליכער קריזיס, וואס האט אויפגעטרייסעלט דעם גאנצען קאפיטאליסטישען בנין, האט אויף א פארשארפטען אופן געטראפען די אידישע מאסען, דאס אויפשטייגען פון די רעאקציאנערע כחות אין מיטעל און מזרח אייראפא האט ארויסגערופען א נייע כוואליע פון ווילדען אנטיסעמיטיזם, האס, אונטערדריקונג און בלוט פארגי־סונג. פון דאס ניי איז אויפגעדעקט גע־ווארען די אידישע פאר'יתומט'קייט און באדענלאזיגקייט אין א מיטעלאלטערל־כען שיין פון אן אויפגעוועקטער רעאק־ציע און מלחמה־דורשטיגען שאוויניזם.

און אויך דער גרויסער באפרייענ־דער אויפטו פונ'ם יונגען אידישען ישוב אין ארץ ישראל האט ניט געקענט בלייבען אומבאריהרט. די פארקלענערונג פון די הכנסות פון די ציוניסטישע און קא־לאניזאטארישע אונטערנעהמונגען האט לאנגזאמט דעם טעמפא פון אונזער וואק־סען. נייע פלאנמעסיגע קאלאניזאציע מעשים אין געהעריגען פארנעהם ווערען ניט געמאכט. די איינוואנדערונג איז געפענטעט אין גזירות און נארמען. די פאליטישע הילף פון דער מאנדאט־מאכט ווערט אלץ קלענער און באדייטונגסלא־זער, און די שונאים פון אונזער באפריי־אונג ווערען בארשטארקט אין דער גלייכער מאס און וועלכער די אנטוויקלונג פון אונזער ווערק ווערט שוואכער. די הערשענדע קרייזען פון דער אראבישער פאליטיק טוען אלצדינג כדי ניט צו דער־לאזען אז דאס לאנד און די אידישע בו־טעטיגקייט און לאנד זאל אויפבליהען. אין די טויזענטער רייסען זיך יונגע אי־דישע זיהן און טעכטער פון אלע לענ־דער פון דעם אידישען עלענד צו די ברע־גען פון א"י, אנצושליסען זיך אן די שורות פון דער ארץ ישראל'דיגער אר־בייטערשאפט, און פארזעצען מיט איהר צוזאמען דעם ווערק פון אויפבוי און בא־פרייאונג — און די טויערען זענען פאר זיי געשלאסען.

אט די שיקזאל שווערע צייט מוז זיך אויסצייכענען ניט בלויז מיט יסורים, און אודאי ניט מיט יאוש, נאר מיט זאמ־לונג פון כחות, מיט פארשארפען דעם בליק פאר דער ווירקליכקייט און איהגע פליכטען, מיט פארפיעלפאכונג פון ענער־גיע און אקטיוויטעט. אין דער וועלט לערנען איצט די פראגרעסיווע כחות אי־בערצושאצען א סך ווערטען און שמידען נייע כלי זיין אין זייער קאמף פאר'ן נצחון. אין דער אידישער וועלט מוזען איצט מיט גרעסערען אימפעט איבערגע־קוקט ווערען איינגעווארצעלטע דאגמעו, און עס מוזען מאביליזירט ווערען נייע און ברייטערע כחות כדי געמיינזאם אראפצואווארפען די שטיינער וואס שונאים האבען ארויפגעלייגט אויף אונ־זער וועג, און דורכברעכען די קינסטליכע ווענט וואס זענען פאר אונז אויסגעבויט געווארען.

אין משך פון די לעצטע צוויי יאהר, זייט די בלוטיגע געשעהענישען פון ירושלים, צפת און חברון, הולדה און באר טוביה, איז אונזער ישוב ניט ארויס פון די נעצען פון פאליטישער אינטריגע. קא־פיטאל־באאמטע פון אלע מינים האבען בון אונז אפגעטאן זייער אויפמערקזאמ־קייט. קאמיסיעס און אונטערזוכונגען, הבטחות און גזירות זענען געווארען טאג־טעגליכע ערשיינונגען. געניטע הערצער האבען אויף פארשידענע אופנים געזוכט צו זייע־ן שנאה צווישען די פעלקער, און די ארב־ייטער ארגאניזאציע איז געווען א ציעל־ברעט פאר אלערליי בלבולים און רדיפות פון אראבישע מופטיס, פון ענגלישע קא־לאניאל־באאמטע, פון יעווסעקישע פאר־זארגער און אידישע פאשיסטען.

אבער די דאזיגע צוויי שווערע יאה־רען זענען געווען יאהרען פון שטילער, עקשנות'דיגער בוי ארבייט, פון וויכ־טיגער היסטארישער באדייטונג. טוי־זענטער נייע ארבייטער זענען איינגע־וואנדערט אין לאנד און אויפגענומען גע־ווארען אין דער ווירטשאפט. אין דער לאנדווירטשאפט איז אפגעטאן געווארען א גרויסע און צוקונפטסרייכע ארבייט. אין די הויכע טויזענטער האט זיך איינ־געווארצעלט דער אידישער ארבייטער אין פריוואט ווירטשאפטליכען דארף, מיט דער הילף פון זיין קאאפעראטיווער אר־גאניזירונג פון הסתדרות'ישער אנפיהרונג. מיט דער אויסברייטערונג און אנטוויק־לונג פון דער פלאנטאציע ווירטשאפט און מיט דער פיעלפארביגקייט פון דער איינ־טענסיווער קאלאניזאציע האט זיך פאר־ענדערט דאס עקאנאמישע בילד פון א"י און ס'זענען אויסגעוואקסען אומדערוואר־טעטע מעגליכקייטען פאר א נייער צו־קונפט אין א גרויסען מאסשטאב. דער ישוב אליין האט זיך אויף א באדייטענ־דען אופן קאנסאלידירט און האט אנגע־הויבען איבערנעהמען אויף זיך פארפליכ־טונגען וואס זענען פריהער געלעגען אויף די פלייצעס פון די קאלאניזאציע־אינ־סטיטוציעס.

ווי א פעלז אינ'ם שטורם איז גע־שטאנען די גאנצע צייט די ארבייטער הסתדרות מיט איהרע פארצווייגטע אינ־סטיטוציעס און ווירטשאפטען. אויף איה־רע לאנדווירטשאפטליכע קבוצים איז אויסגעפאלען דער יאך און די ברכה איינ־צונעהמען די ארבייטער איינוואנדערער. איהר לאנדווירטשאפטליכע ארגאניזאציע האט אויסגעטראגען דעם ערפאלגרייכען קאמף פאר אידישער ארבייט אין דעם פריוואט־ווירטשאפטליכען דארף. איהרע געווערקשאפטען האבען אפגעהיט דעם לעבענס־ניוואו פון דער שטאדטישער אר־בייטערשאפט. אויף איהרע פינאנס אינ־סטיטוציעס איז געלעגען די דאגה פאר די שטאדטישע קאאפעראטיווען, איהר קראנקען־קאסע האט געהיט און געשיצט דעם געזונטס צושטאנד פון די ברייטע פאלקס מאסען אין לאנד, איהר טאג פרע־סע און איהרע קולטור אינסטיטוציעס האבען געהויבען און פאראייניהייטליכט דעם גייסטיגען ניוואו פון דער איינגעוואנ־דערטער און היימישער יוגענט, מיט איהר איניציאטיוו און אין איהרע ראמען איז לייִדענשאפטליך געזוכט און אויף א קענ־טיגען אופן געפונען געווארען התחלות פון געמיינזאמער ארבייט צווישען אידי־שער און אראבישער ארבייטערשאפט, און איהר איינינקייט און טרייקייט צום ציעל איז הויך געהאלטען געווארען די פא־ין פון ארבייט און אויפבוי, און זי האט גע־פיהרט דעם גאנצען ישוב צו זיין ארגא־ניזירונג, פארטיידיגונג, איינווארצלונג און וואקסטום.

דער געווערקשאפטס קאמפיין וואס ווערט געפיהרט דורך די פריינט פונ'ם ארבייטענדען א"י אין אמעריקא אונטער דער פיהרונג פון די פאראייניגטע אידי־שע געווערקשאפטען, איז ביסלעכווייז פארוואנדעלט געווארען אינ'ם ווינקעל־שטיין פאר דער זעלבסשטענדיגער טע־טיגקייט פון דער הסתדרות אויפ'ן פאלי־טישען, ווי אויף דעם ווירטשאפטליכען, אויפ'ן ארגאניזאטארישען ווי אויף דעם קולטורעלען געביט. היי־יאהר איז דער ערפאלג פון קאמפיין נאך מעהר ווי ביז איצט א נעבאט פון דער שעה.

ניט וועקען רחמנות קומען די שליחים פון דער הסתדרות. אנזאגען קומען זיי, אז גרויסע ארבייטס־מעגליכקייטען און פאליטישע אויפגאבען ווארטען אויף אונז, אז פאר פארצווייפלונג איז ניטא קיין שום יסוד. אז לויט דעם מאס פון אונ־זערע אנשטריינגונגען קענען זיין די ער־פאלגען. אונזערע שונאים שטעהען אויף דער וואך. יעדע דורכגעלאזענע שעה איז ניט צו דערגאנגען. אלע אונזערע דער־גרייכונגען זענען ניט זיכער, אויב זיי זא־לען ניט ווערען פארגרעסערט און פאר־פעסטיגט; אבער ניט קוקענדיג אויף אלערליי מכשולים, איז ניטא קיין שום מניעה וואס זאל ניט לאזען, אז אונזערע דערגרייכונגען זאלען פארגרעסערט און פארפעסטיגט ווערען.

חברים און פריינט! היי־יאהר מוז מיט א פארפיעלפאכטער ענערגיע געארבייט ווערען, אז דער קאמפיין זאל אויפ־נעהמען ברייטע קרייזען און דערגרייכען זיין ציעל.

די פראבלעמען פון אונזער ווערק זע־נען געווארען קאמפליצירטער, די צייט אומרוהיגער, די מעגליכקייטען גרעסערע, די הילפס־מיטלען קלענערע, מוזט איהר זארגען דערפאר, אז אייער אונטערנעה־מונג זאל געבענשט ווערען מיט ערפאלג. זארגט אז די אפהענטיגקייט, גלייכגיל־טיגקייט און פארביטערונג וואס עסט די ארבייטער מחנה אין גאר דער וועלט זאל וועיכען פון אונזער געמיינשאפט, אז איי־ניגקייט, האפנונג און ארבייטס פרייד זאל באהערשען אונזער מחנה, און אז דער גייסט פון קרבנות גרייטקייט און אמת'ער היסטארישער אחריות פאר אונ־זער לעצטען ציעל זאל פון אונז ניט אפ־געטאן ווערען! און זארגט אויך דער־פאר, אז פון אייער זיגרייכער ארבייט זאל ארויסגענומען ווערען דער כאראקטער פון צופעליגקייט, און צוזאמען מיט דער ליגע פאר'ן ארבייטענדען א"י אין גאר דער וועלט זאלט איהר בילדען דעם סטא־בילען און סיסטעמאטיש אויפגעבויטען וועלט־כח, אין שותפות מיט וועמען די ארגאניזירטע א"י ארבייטער זאל קענען ערפאלגרייך ערפילען איהר חוב אין אט דער שיקזאל־שווערער צייט, ביז ס'וועט געשטעלט ווערען אויף אייגענע פיס דאס פרייע אידישע ארבייטענדע פאלק אין ארץ ישראל.

אין נאמען פון דער הסתדרות.

גאלדע מייערסאן, שמעון קושניר, זלמן רובאשאוו.

MAPLE LEAF

אנטי-פריז

געמאכט אין קאנאדע.

זאגט נישט „אנטי-פריז", זאגט

„מייפל ליעף אנטי-פריז"

פערי סערוויס אפגעשטעלט

זונטאג, 6טען דעצעמבער

די פערי סערוויס פאר סענטער איילענד, וואַרד'ס איילענד און הענלען'ס פּאָינט וועט אָפּגעשטעלט ווערן פאר'ן ווינטער נאך זונטאג, דעם 6טען דעצעמבער.

Toronto Transportation Commission